

tioner paa rette Maade, saaledes at Rognkastningen og Befrugtningen ikke kunne gaa for sig paa rette Tid, Sted og Maade. Ogsaa den affatte Rogn vil ved den mod de ynglende Fiske eller mod andre Fiskearter paa denne Tid førte Krig, om end usforsætlig, lide megen Ulempe og Skade, og det Resultat, der ikke kan udeblive, og hvis faktiskke Tilværelse vist heller ikke vil blive bestridt, er, at Færskvandsfiskeriet tager af Aar for Aar — ogsaa ved Udtørringer og Reguleringer til Fordel for Agerbruget — indtil det er sunket saa dybt, at det ikke længere kan betale sig at drive det. Selv hvor det endnu ikke maatte være naaet saa vidt, er det paa høje Tid at tage Sikkerhedsforholdsregler, da Kommunikationsmidlernes Udvikling i en saa overordentlig Grad forøger Sandhynligheden af en ødelæggende Vortfiskning af enhver salgbar Fisk. En Fredning af Færskvandsfiskene i Tiden nærmest efter Legetiden, da Fisken er flov og afgiver en daarlige Vare, vilde vistnok være den Fiske, der kun har Djebfiskets Fortjeneste for Dje, behageligt, men den er naturligvis lige overfor Djemedet aldeles betydningsløs; vil man opnaa Noget, maa man ikke lade sig bevæge af, at Fiskene maaske netop i Legetiden ere lettest at fange og (indtil de have gubt) afgive en god Føde; netop i Legetiden bør Fredningen finde Sted. Uvalget har imidlertid ment at kunne indskrænke sig til at fastsætte Fredningstider for 6 naavgivne Fiske, nemlig 1) Aorre, Gjedde og Brasen, og 2) Lax, Ørred og Hælt, og den for hver af disse fastsatte Fredningstid svarer saa nøje, som man har kunnet komme det, uden at gjøre Bestemmelserne altfor minutjose, til disse Fiskearters normale Legetid her i Landet, saavidt denne er bekendt, bortset fra de Forskjelligheder, som Aarets Bestaafenhed og det enkelte Vands særlige Forhold som koldere eller varmere, dybere eller fladere o. s. v. kunne medføre heri. Ganste vist er f. Ex. Aborrrens, Gjeddens og Brasenens Legetid ikke aabsolut den samme; men da Fiskeriets Hvileperiode af praktiske Hensyn, saavidt muligt, bør bør være den samme for de omtrent til samme Tid legende Færskvandsfisk, tro vi ikke, at det er muligt at komme det Opnaaelige og Hensigtsmæssige nærmere end ved de i § 58 foreslaaede Fredningstider. Komme disse end ikke til at omfatte hele denne eller hin Arts Legetid paa alle Steder (hvilket ikke vilde kunne opnaaes uden at give Fredtiden en i andre Henseender urimelig lang Varighed), vilde der allerede være meget vundet ved en Fredetid af 2 Maanedes, som dog tilnærmelsesvis vil falde sammen med den for Artsens Bedligeholdelse nødvendige periodiske Virksomhed. (For Hæltens Vedkommende er een Maaned anset for nok, da den falder i en Del af den strængeste Vintertid). Hvor en Jorrfykning af ikke over 2 Uger til en af Siberne skulde vise sig at ramme Djemedet endnu bedre, vil dette jo desuden kunne ske, saaledes som det nedenfor nærmere vil blive omtalt. Med Hensyn til Enkeltheberne, dette hele Spørgsmaal vedkommende, skal Uvalget iøvrigt henvise til de af dets Medlem, Dr. Lütken, i Strivelse til dets Formand af 1ste Juli 1874 meddelte Bemærkninger (Bilag VI til vor Forhandlingsprotokol). — Man har selvfølgelig maattet fritage alle Færskvande, der ere i Enkeltmands Gje (§ 53), saavel som de privilegerede Fiskegaarde (§ 56) fra disse Fredetids-Bestemmelser; derimod har man ment, at Staten bør foregaa de Private med et godt Exempel ved at respektere dem paa sine Gjendomsvaande og lægge dem som Servitut paa disse ved mulige Salg eller fremtidige Vortforpagtninger, hvis det skal ventes, at Loven indirekte, ved frivillig Esterlevelse, ogsaa skal komme de i Enkeltmands Besiddelse værende Fiskevande til Gode. Da Lagen kun vides normalt at gaa op i Gudena og Stjerna, og Laxefiskeriet der formentlig udelukkende tilhører Gjerner af Frisenvolds og Lundegaards Laxegaarde, hvis Rettigheder ikke bestaaes ved § 58, kunde det synes uønsket at medtage denne Fiske; naar det imidlertid er stet, er det dels, fordi den dog mulig ogsaa vil findes i andre Aar, f. Ex. Veste Aa, dels og navnlig af Hensyn til det Opsving, Laxefiskeriet forhaabentlig gennem den saakaldte kunstige Fiskeavl vil kunne faa i andre af vore Aar o. s. v., naar den høist fornødne Beskyttelse for dette Fiskeri først er tilvejebragt. Ses alene hen til den nærværende Tilstand, vil det være temmelig ligegyldigt, om Lagen medtages eller ikke; men at den medtages, vil i alt Fald ikke kunne være Nogen til Skade eller Hindre.

Flodkrebren er saa lidet frugtbar, voger saa langsomt, og er paa den anden Side saa udjat for Esterstræbelser, især efterat en stor Del af Europas Færskvande allerede ere blevne opfiskede for dette værdifulde Krebsdyr, og Forbindelsen med Ulandet med hvert Aar bliver lettere og hurtigere, at en Fredetid af en Maaned er den mindste Beskyttelse, der kan udrette Noget til dens Forsvar. Selvfølgelig bør denne Fredetid være den, hvori Gunnerne have udlækket Yngel under deres Hale, eller hvori Yngelen endnu søger Beskyttelse der af og til; at frigive Jangsten i denne Maaned og derimod forbyde Jangst af Flodkrebs i den Maaned, hvori Stalkfistet finder Sted eller den nye Skal endnu er blød (Juli Maaned, særlig sidste Halvdel af samme), vilde selvfølgelig være betydningsløst (Krebsene holde sig ogsaa skjulte under Stalkfistet og fanges derfor vanskelig paa den Tid), ligesom ogsaa at unddrage Hamer og rognløse Gunner fra Forbudet, i hvilken Henseende kan henvises til hvad om Gunnerne er anført ved § 11.

For at gjøre det muligt at foretage mindre Ændringer i Tidsgrænserne for disse Fredetider, saaledes at disse ikke blive kortere, men, for bedre at ramme Djemedet, lempede efter stedlige